

Arrest

nr. 110 164 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 15 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. MAJUMDAR en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Nij Dakshinbhag (Bangladesh). U zou een hindoe zijn. Sinds 2003 zou u lid zijn van de 'Jubo Dal', de jeugdafdeling van de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). In 2009 zou u publiciteitssecretaris geworden zijn voor de 'Jubo Dal' op 'union' niveau. Op 2 februari 2005 zou u valselyk beschuldigd zijn van wapenbezit door fundamentalistische moslims uit uw dorp. Ze wilden dat u uw dorp zou verlaten omdat u een hindoe bent. U zou deelgenomen hebben aan een hindoe festival op 25 juni 2011 en u zou aangevallen zijn. Uw broer zou een 'general diary' hebben ingediend. Op 26 juni 2011 zou u ontvoerd geweest zijn door lokale moslims. Na drie dagen zou u vrijgelaten zijn. U zou tevens problemen gekend hebben met de 'Awami-League' uit uw dorp. U werd door hen aangevallen. U zou een week in het ziekenhuis hebben verbleven. U zou valselyk beschuldigd zijn van moord op 20

oktober 2011 omwille van uw politieke activiteiten. Op 22 februari 2012 zou u Bangladesh hebben verlaten. Vanuit Dhaka zou u een vlucht hebben genomen naar Italië, met een transit in Doha. Vanuit Italië zou u per trein naar Frankrijk zijn gegaan. Per taxi zou u naar België zijn gereisd. U vroeg in België asiel aan op 24 februari 2012. Op 28 december 2012 zou uw woning zijn afgebrand en uw broer zou opnieuw een 'general diary' hebben ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele geboorteakte, originele foto's ter staving van uw religie, originele foto's van uw afgebrande woning, twee originele brieven van de hindoe-gemeenschap te Bangladesh, vier originele zelfgeschreven pagina's over de geschiedenis van Bangladesh en het hindoeïsme, een originele brief van de "BNP", gecertificeerde juridische documenten betreffende de wapenzaak, gecertificeerde juridische documenten betreffende de moordzaak, een originele 'general diary' betreffende de aanval op 25 juni 2011, een originele 'general diary' aangaande brandstichting van uw woning, originele krantenknipsels over uw afgebrande woning, originele krantenartikelen over de algemene situatie, originele medische attesten uit België en originele enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Zo kon u vooreerst uw identiteit niet ontegensprekelijk aantonen. Het bewijs van identiteit vormt in de asielprocedure net als in andere procedures nochtans een essentieel element. Als asielzoeker bent u er aan gehouden om alle moeite te doen om uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. U legde enkel een geboorteakte voor die u per post via uw familie zou hebben verkregen (zie document 1, groene map en gehoorverslag CGVS p.9). Op deze geboorteakte staat geen foto zodat u niet aannemelijk kunt maken dat het hier om uw persoon gaat. Uit uw verklaringen bleek dat u in Bangladesh over een identiteitskaart beschikte (zie gehoorverslag CGVS p.8). U verklaarde echter dat u uw identiteitskaart zou verloren hebben, wat een stereotiepe verklaring is waarom u deze identiteitskaart niet zou kunnen voorleggen (zie gehoorverslag CGVS p.8). Ook werd u gevraagd welke politieke partij uw dorp controleerde en u verklaarde dat dit de 'Awami League' was (zie gehoorverslag CGVS p.9). Het is bevreemdend dat uw vijanden van de 'Awami League' u in maart 2012, een moment waarop eveneens reeds twee rechtszaken zouden ingediend zijn tegen u, u nog een geboorteakte uitreiken. Gezien u uw identiteit niet afdoende kon aantonen, kan ook niet nagegaan worden of het uw persoon betreft in de overige documenten die u neerlegde.

Vervolgens kan er om volgende redenen geen geloof worden gehecht aan de beweerde rechtszaken.

Wat de rechtszaak dd.2005 betreft, kan opgemerkt worden dat u het bestaan van deze rechtszaak niet hebt aangegeven tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dd.13 maart 2012. U stelde dat de "DVZ" enkel vroeg of er een rechtszaak tegen u lopende was en u zou daarop ja hebben geantwoord. U stelde dat de vraag niet specifiek werd gesteld (zie gehoorverslag CGVS p.11). Echter werd de vraag wel expliciet gesteld en hebt u zelfs neen geantwoord (zie vragenlijst CGVS punt 3.2 p.2). Wat hier ook van zij, uw kennis aangaande de rechtszaak was quasi onbestaande. U kende niet de volledige namen van toonaangevende personen in de juridische procedure zoals de 'officer in charge', de 'investigating officer' en de rechter (zie gehoorverslag CGVS p.12). U zou op borg vrijgekomen zijn maar u legde daarvan geen documenten neer (zie gehoorverslag CGVS p.12). U zou verschenen zijn voor een magistraat maar u kende de naam niet van deze persoon (zie gehoorverslag CGVS p.13). Noch kon u aangeven wanneer de laatste hoorzitting werd gehouden (zie gehoorverslag CGVS p.13). Nochtans legde u documenten neer waarin u bovenstaande informatie op eenvoudige wijze zou kunnen terugvinden.

U legde een bundel juridische documenten neer betreffende deze rechtszaak (zie document 7, groene map). U kon slechts twee documenten bij naam benoemen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U gaf aan dat er een recente 'order sheet' bij zat (zie gehoorverslag CGVS p.10). De documenten werden overlopen met een Bengaalse tolk en daaruit bleek dat u geen 'order sheet' neerlegde. Een 'order sheet' is nochtans het meest belangrijke document in een juridische procedure gezien deze al de ontwikkelingen weergeeft (zie document 3, blauwe map). Het CGVS heeft dan ook geen zicht op

de volledige juridische procedure. In Bangladesh is het vervaardigen van valse of vervalste documenten tevens een wijdverspreid fenomeen (zie document 1, blauwe map).

Wat de rechtszaak dd. 2011 betreft, dient eveneens aangestipt te worden dat uw kennis beperkt was. Wederom kon u geen namen verstrekken van de 'officer in charge', de 'investigating officer' en de rechter (zie gehoorverslag CGVS p.13). U wist niet wanneer de eerste hoorzitting werd gehouden en u had geen idee wanneer het arrestatiebevel werd uitgevaardigd, ofschoon u dit document neerlegde (zie gehoorverslag CGVS p.10 en p.14).

Ook voor deze rechtszaak legde u een bundel juridische documenten neer (zie document 8, groene map). Wederom legde u geen 'order sheet' neer met een overzicht van alle rechtbankzittingen en alle stappen die werden gezet in de rechtszaak (zie document 3, blauwe map). Het CGVS kan dan ook de stand van zaken in de rechtszaak niet nagaan. Het voorleggen van documenten moet bovendien steeds gepaard gaan met het afleggen van geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval. Het CGVS wijst er zoals eerder gezegd nog op dat vervalste documenten vaak voorkomen in Bangladesh (zie document 1, blauwe map).

Er kan nog bemerkt worden dat ook uw interesse voor beide rechtszaken zeer beperkt was. Zo gaf u aan dat u sommige juridische documenten pas de ochtend van uw gehoor zou hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U zou ze ook slechts summier hebben bekeken (zie gehoorverslag CGVS p.10). U stelde dat u een advocaat had in Bangladesh. U zou hem de laatste keer gecontacteerd hebben in augustus 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.14). Het is opmerkelijk dat u zelf uw advocaat niet meer heeft gecontacteerd nadat er een tweede rechtszaak werd ingediend tegen u. U gaf aan dat uw broer contact had met de advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.14). Echter is dit geen excuus voor uw beperkte kennis aangaande beide rechtszaken. U had ten allen tijde uw advocaat kunnen raadplegen of meer informatie aan uw broer kunnen vragen gezien u nog in contact staat met uw familie (zie gehoorverslag CGVS p.9). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan beide beweerde rechtszaken wegens een gebrek aan kennis en interesse.

U verklaarde dat de tweede rechtszaak tot stand kwam omwille van politieke redenen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Het CGVS hecht geen geloof aan uw beweerd politiek lidmaatschap van de 'Jubo Dal', de jeugdafdeling van de "BNP" zodat uw bewering dat u om politieke redenen werd aangeklaagd, ondermijnd werd. U slaagde er niet in om de correcte betekenis van de afkorting "BNP" te geven (zie gehoorverslag CGVS p.5). U had het over de "Bangladesh National Party" waar dit de "Bangladesh Nationalist Party" moet zijn. Dit kan een klein verschil lijken maar het is opvallend dat u als lid van deze partij waarvan u een document voorlegde met de correcte naam, de volledige naam van de partij niet correct kon weergeven (zie document 6, groene map). Overigens gaf u aan dat u uw functie van publiciteitssecretaris uitoefende **op het niveau van de union** (zie gehoorverslag CGVS p.5). Echter wordt aangegeven in de brief van de "BNP", dat u deze functie bekleedde op **niveau van het district**, zo bleek nadat het document werd overlopen met een Bengaalse tolk (zie gehoorverslag CGVS p.11). U gaf ontwijkende antwoorden op de meermaals gestelde vraag wat de standpunten zijn van de "BNP" ten opzichte van religie (zie gehoorverslag CGVS p.6). U kwam niet verder dan algemeenheden en uw persoonlijke opinie. U antwoordde foutief op de vraag naar de vier hoofdprincipes van de "BNP" (zie document 4, blauwe map en gehoorverslag CGVS p.6). U beweerde te hebben gestemd bij de laatste nationale verkiezingen maar u kon zich de datum van deze verkiezingen niet herinneren (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.6). Uw activiteiten zouden eruit bestaan hebben om mensen te overtuigen lid te worden van de partij. U bleef echter op de vlakte hoe u dit concreet deed (zie gehoorverslag CGVS p.7). U gaf aan dat u Rafiqueel Islam Mani Mia kende. U gaf aan dat hij een goed man is en veel bijdroeg aan de partij. Hij zou momenteel nog actief zijn voor de partij (zie gehoorverslag CGVS p.6). Echter uit algemene informatie bleek dat deze persoon reeds in mei 2011 overleed (zie document 2, blauwe map). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw beweerd politiek profiel. De brief van de "BNP" (zie document 6, groene map) kan deze vaststelling niet ombuigen gezien documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet zo was.

Voorts wees u erop dat u als hindoe meerdere problemen kende met lokale extremistische moslims (zie gehoorverslag CGVS p.14). U zou aangevallen zijn en een week in het ziekenhuis verbleven hebben in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.14 en p.15). U legde hiervan geen medisch attest voor. Wat de foto betreft van een religieuze bijeenkomst, dient opgemerkt te worden dat u niet werd afgebeeld op deze foto (zie gehoorverslag CGVS p.16). Deze foto is dan ook geenszins een bewijs van uw beweerde problemen omwille van uw religie. U was immers niet in staat aan te tonen dat u aanwezig was of een gericht doelwit was van de bomexplosie die zou gebeurd zijn tijdens die bijeenkomst (zie

gehoorverslag CGVS p.16). Overigens legde u daarvan ook geen andere documenten neer. Tijdens een festival op 25 juni 2011 zouden u en anderen aangevallen zijn (zie gehoorverslag CGVS p.15). De foto van de versiering kan niet overtuigen gezien niet duidelijk is waar en wanneer deze foto is genomen (zie document 2, groene map). U kan dan ook niet aantonen dat u deelnam aan dat festival. Uw broer zou na de aanval een 'general diary' hebben neergelegd (zie document 9, groene map). Hierbij dient aangestipt te worden dat uw naam hier niet in voorkomt (zie gehoorverslag CGVS p.11). Overigens kunnen alle mogelijke documenten in Bangladesh worden vervalst (zie document 1, blauwe map). De volgende dag zou u ontvoerd zijn door lokale moslims (zie gehoorverslag CGVS p.15). U zou klacht hebben neergelegd maar u legde deze klacht niet voor bij het CGVS, wat merkwaardig is aangezien u wel in staan was om verschillende andere juridische stukken aan te brengen (zie gehoorverslag CGVS p.15). In december 2012 zou vervolgens uw woning in brand gestoken zijn (zie gehoorverslag CGVS p.15). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u zich toen niet in Bangladesh bevond (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het is dan ook merkwaardig dat uw broer uw naam wel zou vermelden in deze 'general diary' (zie gehoorverslag CGVS p.11). De foto's die u aanbracht, zijn geenszins een sluitend bewijs (zie document 3, groene map). De foto's kunnen immers niet aantonen of het wel degelijk uw woning of de woning van uw familie betreft. Het is ook bevreemdend gezien u niet in het land was dat uw naam voorkomt in de krantenknipsels (zie document 11, groene map). Hierbij kan nog aangestipt worden dat het slechts knipsels zijn en u geen volledige krant neerlegde. De bewijswaarde hiervan is dan ook nihil. Tot slot dient opgemerkt te worden dat u al sinds 2005 problemen zou gekend hebben in uw dorp. Het is dan ook bevreemdend dat u tot oktober 2011 in uw dorp bent blijven wonen (zie gehoorverslag CGVS p.3). Ook zou uw familie nog steeds in het dorp verblijven. Dit ondermijnt op ernstige wijze uw beweerde vrees voor lokale extremisten. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de beweerde problemen die u zou ondervonden hebben omwille van uw religie.

Het CGVS merkt dan ook op dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u problemen kende in Bangladesh omwille van het feit dat u een hindoe bent. Gezien u al uw problemen aan elkaar linkte, waarbij het CGVS deze op basis van bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk achtte, kan geen geloof worden gehecht worden aan uw verklaring dat u lastig werd gevallen door lokale extremisten omwille van het feit dat u een hindoe bent (zie gehoorverslag CGVS p.16). Uw beweerde problemen werden hierboven ongeloofwaardig gemaakt. Daarenboven wijst alles erop dat u als hindoe een goed leven had in Bangladesh. U was in het bezit van identiteitsdocumenten, u kon gaan stemmen, u hebt uw secundair onderwijs kunnen afwerken en u had werk in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.3, p.6 en p.8).

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen, gestaafd door de Belgische medische attesten die u voorlegde (zie document 13, groene map), dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiäre bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980. Uw medische problemen stonden het interview bij het CGVS overigens niet in de weg. U was in staat om een volledig asielrelaas te brengen en te antwoorden op de vragen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De twee brieven van de hindoe gemeenschap kunnen aanvaard worden aangezien niet betwijfeld werd dat u een hindoe bent (zie document 4, groene map). Overigens werden in de twee brieven uw problemen niet beschreven zo bleek nadat deze werden overlopen met een Bengaalse tolk (zie gehoorverslag CGVS p.11). De zelfgeschreven tekst door u over het hindoeïsme en de geschiedenis van Bangladesh kan aanvaard worden maar het CGVS wijst erop dat dit algemene informatie is, die geen afbreuk doen aan de genomen beslissing (zie

document 5, groene map). Dit geldt tevens voor de krantenartikelen (zie document 12, groene map). Uw naam en persoonlijke problemen staat hier niet in (zie gehoorverslag CGVS p.11). De twee enveloppen kunnen zondermeer aanvaard worden (zie document 14, groene map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.1. Wat zijn identiteit betreft verwijst verzoeker naar zijn geboorteakte met foto (stuk 3). Hij stelt dat het is aan de Dienst Vreemdelingenzaken is om bij de Bengaalse autoriteiten na te gaan of voorgelegde documenten authentiek zijn. De stelling *'In Bangladesh is het vervaardigen van valse documenten een wijdverspreid fenomeen'* duidt op een volledig gebrek aan motivering.

Terecht stelt de bestreden beslissing: *'Als asielzoeker bent u er aan gehouden om alle moeite te doen om uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. U legde enkel een geboorteakte voor die u per post via uw familie zou hebben verkregen (zie document 1, groene map en gehoorverslag CGVS p.9). Op deze geboorteakte staat geen foto zodat u niet aannemelijk kunt maken dat het hier om uw persoon gaat. Uit uw verklaringen bleek dat u in Bangladesh over een identiteitskaart beschikte (zie gehoorverslag CGVS*

p.8). U verklaarde echter dat u uw identiteitskaart zou verloren hebben, wat een stereotiepe verklaring is waarom u deze identiteitskaart niet zou kunnen voorleggen (zie gehoorverslag CGVS p.8).'

Daar waar verzoeker stelt dat het aan de Dienst Vreemdelingenzaken is om bij de Bengaalse autoriteiten na te gaan of voorgelegde documenten authentiek zijn is het niet aangewezen dat de Belgische overheden de eventueel vervolgende overheid zouden contacteren, zoals dit trouwens voor de commissaris-generaal uitdrukkelijk bepaald is in artikel 4, § 4, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: *"De ambtenaar deelt noch informatie betreffende de asielaanvraag, noch het feit dat een asielaanvraag werd ingediend mee aan de vermeende actoren van vervolging of ernstige schade van de asielzoeker."*

Daar waar verzoeker in bijlage van zijn verzoekschrift een geboorteakte voegt waar een foto aan geniet werd is dit geen weerlegging van het feit dat verzoeker geen identiteitskaart voorlegt. Er is *in casu* echter geen reden om aan verzoekers identiteit te twifelen.

2.1.2. Wat de rechtszaak van 2005 betreft stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoeker er weinig over weet en bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkende dat er tegen hem een rechtszaak lopende was. Weliswaar kan redelijkerwijze niet van verzoeker verwacht worden dat hij zou weten wie de rechter, 'officer in charge' en de 'investigating officer' zijn, maar redelijkerwijze kan wel verwacht worden dat hij de documenten van borgstelling zou hebben en ongeveer zou weten wanneer de laatste hoorzitting plaatshad. Wat de tweede zaak betreft ten gevolge waarvan verzoeker het land zou verlaten hebben weet verzoeker niet wanneer een aanhoudingsbevel uitgevaardigd werd of wanneer de eerste hoorzitting plaatshad. Belangrijker nog is dat verzoeker die via een advocaat informatie vroeg over deze rechtszaken in tegenstelling tot zijn verklaringen tijdens het gehoor geen 'order sheet' voorlegt. Terecht stelt de bestreden beslissing: *"De documenten werden overlopen met een Bengaalse tolk en daaruit bleek dat u geen 'order sheet' neerlegde. Een 'order sheet' is nochtans het meest belangrijke document in een juridische procedure gezien deze al de ontwikkelingen weergeeft (zie document 3, blauwe map). Het CGVS heeft dan ook geen zicht op de volledige juridische procedure. In Bangladesh is het vervaardigen van valse of vervalste documenten tevens een wijdverspreid fenomeen (zie document 1, blauwe map)."*

Terecht stelt de bestreden beslissing: *"Er kan nog bemerkt worden dat ook uw interesse voor beide rechtszaken zeer beperkt was. Zo gaf u aan dat u sommige juridische documenten pas de ochtend van uw gehoor zou hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U zou ze ook slechts summier hebben bekeken (zie gehoorverslag CGVS p.10). U stelde dat u een advocaat had in Bangladesh. U zou hem de laatste keer gecontacteerd hebben in augustus 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.14). Het is opmerkelijk dat u zelf uw advocaat niet meer heeft gecontacteerd nadat er een tweede rechtszaak werd ingediend tegen u. U gaf aan dat uw broer contact had met de advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.14). Echter is dit geen excuus voor uw beperkte kennis aangaande beide rechtszaken. U had ten allen tijde uw advocaat kunnen raadplegen of meer informatie aan uw broer kunnen vragen gezien u nog in contact staat met uw familie (zie gehoorverslag CGVS p.9). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan beide beweerde rechtszaken wegens een gebrek aan kennis en interesse."*

Verzoeker heeft bijkomende documenten neergelegd over de rechtszaken bij zijn verzoekschrift en de vertaling werd ter zitting neergelegd. Het betreft gerechtelijke stukken, een karaktercertificaat, een getuigschrift van de advocaat van verzoeker en een internetuittreksel met betrekking tot de brand van zijn huis. De Raad stelt vast dat verzoeker volgens deze stukken veroordeeld zou zijn tot tien jaar gevangenisstraf in de eerste zaak en tot levenslange gevangenisstraf in de tweede zaak, maar hij hiervan niet op de hoogte is. Ook het getuigschrift van zijn advocaat in Bangladesh van 6 mei 2013 dat onder andere vermeldt dat verzoeker *"zwaar mentaal gekwetst is door de beschuldiging, zijn geheugenprobleem heeft, en hij niets kon onthouden"* overtuigt niet, daar een advocaat geen psychologische attesten dient neer te leggen en verzoeker zijn land reeds verlaten heeft op 22 februari 2012. Daarenboven blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat valse documenten in Bangladesh zeer veel voorkomen. Ook het getuigschrift van de Sheba Poly Clinic van 26 juli 2013 dat verzoeker op 15 juli 2011 opgenomen werd in de kliniek heeft als dusdanig geen bewijswaarde rekening houdend met het niet overtuigend relaas van verzoeker.

2.1.3. Aangaande zijn politiek profiel blijkt uit het administratieve dossier dat verzoeker zijn asielmotieven heeft gebaseerd op zijn sympathieën voor een oppositiepartij. De Raad meent dat de kennis van een partij waarvan een verzoeker stelt actief lid te zijn *in concreto* getoetst moet worden,

rekening houdend met de persoon, zijn opleiding en concrete activiteiten voor de partij, maar dat verzoeker in deze niet overtuigt.

Weliswaar is het argument dat verzoeker de juiste betekenis van de afkorting BNP niet kent geen overtuigend argument, maar voor het overige stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker die de functie van publiciteitssecretaris zou uitgeoefend hebben bijzonder vaag is. Het getuigschrift van de partij stemt ook niet overeen met de verklaringen van verzoeker.

Terecht stelt de bestreden beslissing: *"Het CGVS hecht geen geloof aan uw beweerd politiek lidmaatschap van de 'Jubo Dal', de jeugdafdeling van de "BNP" zodat uw bewering dat u om politieke redenen werd aangeklaagd, ondermijnd werd. (...) Overigens gaf u aan dat u uw functie van publiciteitssecretaris uitoefende op het niveau van de union (zie gehoorverslag CGVS p.5). Echter wordt aangegeven in de brief van de "BNP", dat u deze functie bekleedde op niveau van het district, zo bleek nadat het document werd overlopen met een Bengaalse tolk (zie gehoorverslag CGVS p.11). U gaf ontwijkende antwoorden op de meermaals gestelde vraag wat de standpunten zijn van de "BNP" ten opzichte van religie (zie gehoorverslag CGVS p.6). U kwam niet verder dan algemeenheden en uw persoonlijke opinie. U antwoordde foutief op de vraag naar de vier hoofdprincipes van de "BNP" (zie document 4, blauwe map en gehoorverslag CGVS p.6). U beweerde te hebben gestemd bij de laatste nationale verkiezingen maar u kon zich de datum van deze verkiezingen niet herinneren (zie gehoorverslag CGVS p.5 en p.6). Uw activiteiten zouden eruit bestaan hebben om mensen te overtuigen lid te worden van de partij. U bleef echter op de vlakte hoe u dit concreet deed (zie gehoorverslag CGVS p.7). U gaf aan dat u Rafiqueel Islam Mani Mia kende. U gaf aan dat hij een goed man is en veel bijdroeg aan de partij. Hij zou momenteel nog actief zijn voor de partij (zie gehoorverslag CGVS p.6). Echter uit algemene informatie bleek dat deze persoon reeds in mei 2011 overleed (zie document 2, blauwe map). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw beweerd politiek profiel. De brief van de "BNP" (zie document 6, groene map) kan deze vaststelling niet ombuigen gezien documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet zo was."*

De bestreden beslissing wijst ook terecht op het volgende: *"Tot slot dient opgemerkt te worden dat u al sinds 2005 problemen zou gekend hebben in uw dorp. Het is dan ook bevreemdend dat u tot oktober 2011 in uw dorp bent blijven wonen (zie gehoorverslag CGVS p.3). Ook zou uw familie nog steeds in het dorp verblijven. Dit ondermijnt op ernstige wijze uw beweerde vrees voor lokale extremisten. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de beweerde problemen die u zou ondervonden hebben omwille van uw religie."*

Het CGVS merkt dan ook op dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u problemen kende in Bangladesh omwille van het feit dat u een hindoe bent. Gezien u al uw problemen aan elkaar linkte, waarbij het CGVS deze op basis van bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk achtte, kan geen geloof worden gehecht worden aan uw verklaring dat u lastig werd gevallen door lokale extremisten omwille van het feit dat u een hindoe bent (zie gehoorverslag CGVS p.16). Uw beweerde problemen werden hierboven ongeloofwaardig gemaakt. Daarenboven wijst alles erop dat u als hindoe een goed leven had in Bangladesh. U was in het bezit van identiteitsdocumenten, u kon gaan stemmen, u hebt uw secundair onderwijs kunnen afwerken en u had werk in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.3, p.6 en p.8)."

Dit wordt weliswaar door verzoeker betwist in zijn verzoekschrift, maar de Raad meent dat verzoeker in deze niet overtuigt. Het is trouwens opvallend dat de brieven van de Hindoe organisaties die verzoeker neergelegd heeft geen problemen vermelden (gehoor, p. 11).

Verzoeker heeft nog een aantal bijkomende documenten neergelegd met betrekking tot de rechtszaken, een brief van zijn advocaat, een brief van de BNP, de brand van het ouderlijk huis en de ontvoering waarvan hij het voorwerp geweest zou zijn. De Raad meent dat rekening houdend met de veelvuldig voorkomende vervalste documenten uit Bangladesh en de vaagheid van verzoekers asielrelaas deze documenten geen bewijswaarde hebben.

Van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvV, nr. 33.063 van 22 oktober 2009, RvV, nr. 75.876 van 27 februari 2012). De niet aannemelijkheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS, nr. 165.484 van 4 december 2006; RvV, nr. 33.601 van 30 oktober 2009).

De bestreden beslissing stelt: "Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen, gestaafd door de Belgische medische attesten die u voorlegde (zie document 13, groene map), dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980. Uw medische problemen stonden het interview bij het CGVS overigens niet in de weg. U was in staat om een volledig asielrelaas te brengen en te antwoorden op de vragen." De Raad schaaft zich achter dit motief.

In zoverre in het administratief dossier een in het Duits opgesteld geneeskundig getuigschrift voorkomt van 14 september 2012 van dokter R. R. (Kliniek St. Joseph) waarin gesteld wordt dat verzoeker leidt onder een posttraumatische stress stoornis stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal dit niet betrokken heeft in zijn oordeel. Dit beknopte getuigschrift legt echter niet uit op welke vaststellingen of onderzoeken de arts dit besluit baseert.

Wat medische attesten betreft meent de Raad dat dit geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar aandoening opliep is. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het neergelegde attest is geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS